

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE

INCEP LA 1 SI 15 ALE FIE-CAREI LUNI
și se plătesc tot-dă-nna înainte

In București la casa Administrației
Din Județe și Strenătate prin mandate postale
Un an în țară 30 lei; în strelătate 50
Sease luni : 16 : 25
Trezi luni : 8 : 18

Un număr în strelătate 15 bani

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

ADMINISTRAȚIA
No. 16 — STRADA ACADEMIEI — No. 16

Adevărat

Să te ferești Române de cuiu strein în casă

V. Alexandri.

Director politic: ALEX. V. BELDIMANU

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE

Din BUCUREȘTI și JUDEȚE se primesc:
NUMAI la ADMINISTRAȚIE
din Străinătate, direct la administrație și în
tote oficiale de publicitate.
Anunțuri la pagina IV 0,80 b. linis
III 2,— lei
II 3,
Insertiunile și reclamele 8 lei rândul.
La Paris, ziarul se găsește de vânzare cu numărul
la kioceau No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĂR VECIU 30 BANI

REDACȚIA

No. 16 — STRADA ACADEMIEI — No. 16

Ereticul dă înapoï
Un popă model
Nedreptatea impositelor
Blana Spânzuratului

București, 15 Martie 1893

Ereticul dă înapoï

Când am luat—cu prea mare violență, mi-a zis unul—apărarea clerului, știam că inspiratorul acestor legi, votate deja de Cameră, nu era de căt Catolicul-papistaș de pe tron, care își găsise instrumente ca Take Ionescu, Cornoiu și Erbiceanu.

Stiam că îngrenuncherea clerului, transformarea slujbașilor bisericei în funcționari dependenți de cei mai imorali agenți polițienești, face parte din programul unuia din reprezentanții catolicismului în Orient.

Stiam în fine că Lascăr Catargiu consumise a jucă, pe lângă Neamț din Bulgaria, care, după încarcerarea mitropolitului Clement, a trimis Papei următoarea telegramă: **Sunt fericiți și mândru de a anunța Inalt Prea Sfântul Tale că am fondat în Orient o dinastie catolică.**

În aceste cuvinte semnate de Ferdinand al Bulgariei să tot programul pe care îl urmărește Carol al României, cu o tenacitate teutonică, program căruia liberalii îl-au refuzat concursul lor, și pe care conservatorii l-au admis cu o supunere imbecilă.

Când Ereticul de pe tron a îscălit decretul, pe lângă care s'a înaintat Corpurilor Legiuitorare legea pretinsei imbunătățiri și soartei materiale și morale a clerului, El a zis că **Take Ionescu este un bărbat de Stat superior, o vastă inteligență.**

Si cum nu o fi, în ochii Catolicului papistaș, un bărbat de Stat superior (?) o vastă inteligență (?) individuală atât de căzut, în căt primește a se face instrumentul servil al propagandei catolice în Orient?

Cine a cedit cu atențione discursul rostit de Catolicul papistaș, cu ocazia investiturei arhieului Incocică Ploieșteanul, la scaunul episcopal de Roman, și nu a observat absolută tacere păstrată asupra defunctului arhieului Melhisecu, una din ilustrațiunile înaltului nostru cler?

Ei bine! cu tot servilismul unui Take Ionescu, unui Cornoiu, unui Erbiceanu; cu tot ciocismul guvernărilor noștri; cu toată decadența morală de care a dat dovadă majoritatea Camerei, Ereticul de pe tron e silit să dea înapoï.

El a înteles—Agentul catolicismului în România nu e prost—că ceea ce a răbdat și rabdă Bulgaria, nici odată România nu o vor îngădui.

Demisiunea venerabilului Mitropolit-Prinț și atitudinea demnă a cător-va înaltă prelați senatori—regret că nu pot spune a tuturor—au pus pe gânduri pe Carol I și pe primul Seu consilier.

Stăpânul și servitorul speră că, introducerea cător-va modificări în legea clerului, când ea va veni în desbaterile Senatului, va liniști spiritele deja destul de surescitate.

Voiu arăta lectorilor mei aceste două modificări, și cred că el vor recunoaște cu mine că ele nu sunt suficiente.

1) Toți slujbașii bisericii vor fi numiți de Episcop și prezențați ministrului spre confirmare.

La caz de refuz din partea ministrului de a confirma pe slujbașul bisericii, prezentat de Episcop, acest refuz va trebui să fie motivat.

2) Tribunalele care vor avea a judeca pe slujbașii bisericii vor fi compuse numai după prescripțiunile canoanelor bisericesti.

Când darea în judecată va fi cerută de ministru, el va avea dreptul a trimite pe un funcționar laic, pentru a susține acuzația.

Dar cum rămâne cu inspectorii laici, cari trebuie să inspecteze bisericele și să controleze pe slujbașii bisericii, dacă își îndeplinește datorile?—Acesti inspectorii trebuie să fie preoți, căci numai ei pot priveghea tot ce depinde de biserica și tot ce este poruncit de canoanele bisericești.

Dar cum rămâne cu lefile slujbașilor bisericei, leși reduse la o cifră ridicolă?—Conservatorii au găsit bani când a fost vorba de reparat palatul de la Cotroceni, și de zidit un palat la Iași pentru nepotul și neapăta Catolicului-papistaș; conservatorii vor găsi de sigur bani pentru fortificațiile contra căror tipău, pentru construcția unei gări centrale contra căreia zbierați, pentru sute și mii de cheltuieli inutile; dar acești conservatori nu găsesc bani când este vorba de ameliorarea stării morale și materiale—ambele sunt strins legate—a clerului nostru, și imping cîrismul și neobrăzarea până a aruncat un nou impozit pe spinarea țăranului, redus la sapă de lemn, de părinteasca (?!) lor administrație.

Aștept începerea discuțiunii în Senat a acestor odioase legi, pentru a reveni și a aminti liberalilor senatori că lor le incumbă datoria de a apăra **Legea noastră strămoșească** contra propagandei Catolicului-papistaș.

Ereticul de pe tron trebuie să înțeleagă că, pe malul stîng al Dunării, catolicismul și propagatorul său vor fi striviti cu energie cea mai sălbatică!
Alex. V. Beldimanu.

INSTANTANEE

Ciril Sebastian

De 44 de ani, sur, barba rade, la fată negricios, statură mijlocie și înăesată; în total bătrân frumos și simpatic.

Alesul colegiul II de Senat din Bacău, unde și avocat căutat și se bucură de o bună reputație. Are o voce cam răgușită însă nu e lipsit de vîrvă... fată de sexul frumos; în procese însă, vorbește cu dese intreruperi în mijlocul frazel, dar logic și cu justă argumentație, ceea ce face să-și câștige lesne procesele.

Amabil cu ori și cine, și-a câștigat stima tuturor cari îl cunosc.

Când îl vezi surizând, bănuiesc îndată pe strengherul.

Studiește și le-a făcut în Paris. A fost prefect și deputat sub liberali, acum și reprezentantul liberalilor în Senat și decanul baroului din Bacău.

Find avocat bun, împărtășește și pledează și dă foarte rare de la Senat și nicăieri în vîrbi și, cu toate că ar putea aduce servicii mari opozitie.

Jucător pasional de săh, în Bacău și în vecinătatea sa, în Bacău și într-o serie de orașe.

Semne particolare: Îl plac mult petrecerile și... procesele de divers.

tra acuzatorilor partidului republican recade asupra D. Roche? D. Roche a cerut ca aceste cuvinte să fie înscrise în procesul verbal.

Comisia de anchetă a respins propunerea D-lui Mayan care cerea întinderea puterilor comisiunii.

— D-ni Mayan și Gerville Reache și-au dat demisiunea crezând că comisia nu putea să ducă la bun sfîrșit sarcina ei.

Un popă model

Acum vre-o douăzeci de ani, diligența postală, care trecea prin comună Valea-Seacă, județul Bacău, a fost atâtașată și prădată. Procurorul de Bacău a însărcinat cu ancheta pe sub-prefectul Gh. Nechita, care a dat de urma criminalilor, între cari era și popa din acel sat, numit Ilie Borcea.

Totalul sumei furate împreună cu lucrurile de valoare însă nu s'a găsit cu toate cercetările minuioase ale sub-prefectului, până când îi veni ideea să caute și în biserică și într-adevăr acolo a găsit în mare parte lucruri furate.

Culpabilii au fost traduși înaintea curții cu juriu; unii au fost condamnați mai puțin, alții au scăpat mai usor.

Intre cei din urmă fu și cinstițul popă, care a fost condamnat la despăgubiri către Stat și în urmă i se dădu iardă și incuviințarea de a oficia serviciul religios însă în comună Grigore, plasa Tazlău de sus, județul Bacău.

Cu toată osînda, curiosul părinte nu s'a pocăit. Indată ce vine în nouă sa parohie bate pe un locuitor Antohi Tocile, însultă pe învățătorul din acel sat Gh. Neagu și vîzînd, că acesta îl are la unul demersuri serioase contra lui, începe a se lăsa cu binișorul pe lingă ei și se impacă cu locuitorul dându-i 15 lei și la anchetă locuitorul nu mai cere nimică și lucrul remâne uitat.

Nici după aceasta preotul Borcea nu s'astămpără. El începe să asuprească pe locuitor remăși tu urmă cu quartalul de a cete procente pentru întărire, refuză de a vota și să răsări 2 lei; pe când taxa e de 1 leu; la înmormântare șință se ia pînă, și chiar talgerul cel cu 5 parale, care de obicei se dă la oamenii săraci și altă nelegătură.

Mulțumită acestor apucături preotul Borcea reușește în curând să aibă trăsura cu două cai și astfel se poate duce în față care Joia Bacău pentru a depune în mână sigură banii căștigați prin escrocherii și împrumuturi rușinoase.

Bieții săraci se tem să reclame, de teamă, că vor remâne fără popă; cu toate că el refuză de a intra cu moljita sau aghiașma pe la cete ce n'au putut plăti quartalul curând, ba încă, mai mult nici nu i lasă să răsărute crucea.

In unul din numerice trecute am atras atenția I. P. S. S. Mitropolitul Moldovei și Sucevei, asupra acestor abuzuri, precum și a D-lui procuror de Bacău căruia îi denunțam, că acest preot model are peste două milioane de lei împrumutați la locuitorii din satul său, pe care îl jețușează cum s'ar jeui dili-

giștul său și al doilea loc vin comercianții, industriași, cari și ei prin impozitele directe: patente, licențe, zeciuelli de percepare, taxe de transmitere etc., procură Statului resurse bugetare. Si pe acestea Statul îi exploatează.

In al treilea loc vin marii proprietari și capitaliști care contribue în cea mai mică parte la ținerea Statului, și cari, cu toate aceste dispun de capitaluri mari. Aceștia formează oare-cum virful; plătind puțin, ei exploatează Statul, și deci față cu dinșii Statul incetează de a fi exploatator.

Sistemul impozitelor noastre după tabloul care l-am făcut aci este irrational, nelogic, nedrept. El se poate compara cu o piramidă, a cărei bază este formată de lucrători și săraci; mijlocul este format de industriași, comercianți și neguțători, care îi vinării, este format de capitaliști, proprietari și bancheri.

Dar a desvolta impozitele indirecte însemnează o sărăcire tot mai multă populație laborioase.

Conservatorii voesc să largescă baza piramidei, căci li se pare că muncitorii plătesc prea puțin. Pe de altă parte de marile capitaluri nu se ating, căci, conform cu ideile și tradițiile lor, bogățile său bucurătă de dăea de privilegii.

Ei bine, s'ar cădea că și drepturile politice se meargă către virf descreșcând: **cetățenii plătesc mai mult să aibă drepturi mai mari, mai largi, de către cei care plătesc mai puțin.**

Lucrurile însă cu toții stim că stațul alt-fel: **Cetățenii plătesc mai puțin și aibă drepturi mai mari și din contra.**

De aci se vede nedreptatea în toate asupra claselor laborioase. Saracinele cele mari pentru întreținerea Statului sunt lăsate în seamă lor, iar drepturile politice largi, sunt privilegiul celor bogăți și celor cari contribuie mai puțin la întreținerea Statului.

După noi democrații-republicani, starea actuală a impozitelor constituie o mare nedreptate și este o stare anormală. Nu e natural, nu e echitabil ca cei care au puțin să plătesc mult în raport cu cei care au mult și plătesc puțin.

Piramida trebuie răsturnată.

Clașele laborioase să fie în virf și la bază să se afle capitaliști și proprietari. Mai mult. Impozitele indirecte, după noi, trebuie desființate, căci ating hrană, imbrăcăminte și nu trebuie recurs la dânsire de căt atunci când un impozit progresiv asupra capitalului nu ar ajunge la cheltuile Statului.

Dacă noi cerem ca aceste impozite să fie desființate, apoi vom să dăm desvoltare mai mare impozitelor directe și mai cu seamă voim să atingem și să împozăm marile capitaluri, imobile, proprietatea rurală și urbană, luxul, speculația, succesiunile, în fine orî ce acumulare de bogății. Si noi voim ca impozitele directe să nu le punem pe venit, dar pe capital, așa ca să nu scape de sub taxare ca azil, întinderi imense de pămînt, păduri, mine, instrumente mari de muncă etc.

Iată dar că noi desființând impozitele indirecte care apasă asupra populației săraci, dăm desvoltare mai mare impozitelor directe, care ar produce resurse excelente pentru cheltuile Statului.

Însă prin această teorie a noastră ne deosebim profund de cele-lalte partide. Așa că să ne raportăm la conservator, D. Carp voește să desvolte tot mai mult impozitele indirecte, iar căt privește pe cele directe nu voește să se atingă.

Un alt conservator, D. M. Ghermanu ministru de finanțe, în sedința de Vineri a Camerei, respunzând D-lui Stolojan a declarat în numele guvernului că impozitele vor fi modificate. Lucrările formeză baza pen-

tru resursele bugetare, el de la naștere servește la două stăpâni. După clasele lucrătoare de la sate

ficate, căci aplicarea nouilor legi (cle-

“Să te ferești Române de cuiu strein în casă”

“Anunțuri”

Din BUCUREȘTI și JUDEȚE se primesc:

NUMAI la ADMINISTRAȚIE

din Străinătate, direct la administrație și în toate oficiale de publicitate.

**INCIDENTUL DIN ZIUA DE SF. FILIP
LA BUCURESTI IN 1846**

VI

Așa dar, D. Billecoq triunfa, și considerind lipsa de scrupuțuri de care acum dedese o probă spre a-și astimpăra setea de răsunare, e cu neputință de a nu fi isbit cineva de proricia D-lui Philippborn, însărcinat de afaceri al guvernului Românesc pe langă Curtea Austriecă: „*Stiu din isvor sigur*”, scria D. Philippborn Prințul, — din Viena, la 8 Aprilie 1844, „ca consulul general al Franții, D. Billecoq, s'a făcut cunil de la dris al intrigilor ce se urzesc sub ochii guvernului, ca el ajutat de colegul lui din Iași, și că persoane ce fac parte din opoziția moldo-română, dar pe care nu le aș putea numi, au cunoștință de scopurile lor. D. Billecoq, fie pentru mulțumirea unor urle pentru a capăta vaza, și-a dat sarcina de a înfăpta poziția Principatelor sub culerile cele mai întunecate: nu se obosește de a da de dincolo o priveliște înflorătoare, și de a arăta așa de des pe capil amindororă guvernei cu autorizare relevor care, după dinsul, amăresc aceste țările, în cat la Paris sunt isbiți de această „... A căuta a încalzi aceste dove guverne și a aduce o criză”... Iată la ce, după D. Philippborn, tindeau, chiar din 1844, uleiurile D-lui consul general al Franții.

Drept vorbind, D. Billecoq mersese mai departe de cat este prevederii; dar cea-năspăriri se apropria.

Chiar de la inceputul crizei, Domnul se grabise să lumineze guvernul francez. La 6 Maiu, scria D-lui Guizot, atrăgându-i bagarea de seamă că pretinția „insulă gravă arătă de D. Billecoq nu era de căt un priej”; că în ziua Sf. Filip, „cel mai mult din ministri erau pe la moșile lor, în virtutea unui congediu pe care-l dobindiseră ca să treacă acolo sărbătorile Paștelor; că de altminteri, vizita ministrilor la consulație era de tot personală și lasăta la volnicia lor, atîrnând numai de relațiile lor personale, pe care Prințul nu le putea impune, și pe care, manierile D-lui Billecoq, nu prea erau croite, să le îmbărbăteze. „In ce privea singura vizită cerută de etichetă 1), „aceea-că Prințul poruncește să fie făcută în numele său”, Alteța Sa afirmă că luase măsuri „ca ea să fie făcută la consulatul Franții, cu căt mai mare solemnitate se putea, și cu termenii ce erau dictați de via sa recunoștință pentru Franță și de adâncul său respect pentru Regele ei.”

„Acesta simțiminte”, adăga Domnul, „au fost tot-d'aua domnitoare în purtarea mea personală față cu D. Billecoq, către care m'm arătat darcic de prevenire și de poliție până în cel din urmă moment, ori căt de puțin delicat să fi fost modul D-sale de a se purta cu mine. Excelența Voastră are prea multă pătrundere pentru a nu vedea în această din urmă față a Domnului Billecoq dorința de a se răsuna de neașteptata-i rechișare, și indoia nădejde de a face să se vorbească de dinsul, și de a lăsa în incurcură pe urmașul său. Ești unul, nu m'm putut feri de o miscare de indignare văzând că, pentru a da mulțumirea unor urși sau patimii personale, să îndrăzeniți a se pune în joc numeroase auguste și cu sfîntenie respectat al M. S. Regelui Franții”.

De altă parte, incidentul era discutat la Constantinopol, și readus la adeveratul proporție. Regid Pașa, reșprindând D-lui Colquhoun, cerea și reamintea că „guvernul francez nu cerea atât explicații căt scuze”, declară D-lui gerant prin interim al intereselor franceze, „că nu poate fi vorba de scuze acolo unde nu ființează o insultă voită”; și D. ambasador al Franții, în urmărițării sale cu Prințul Bibescu și a conborbilor sale cu E. S. ministrul Turciel, sfîrșea prin a descurca ce era adeverat din ce era fals, și

1) Prințul Bibescu către D. Guizot, scrisoare din 6 Maiu 1846. (Arhivele ministerului afacerilor străine, Paris).

2) D. de Nion către D. Guizot, scrisoarea din 12 Iunie 1846. (Arhivele Ministerului afacerilor străine Paris).

3) D. de Nion către D. Guizot, scrisoarea din 3 Iulie 1846. (Arhivele ministerului afacerilor străine, Paris).

4) Ibidem,

Ea nu părea a se preocupa cătușii de puțin când se scobori din victoria ca să vină într-un întâmpinare oaspetilor săi care n'aveau ochi de căt pentru dênsa.

— D-lor, zise ea cu aplombul unui vînător vechi, o să începe o vînătoare de epuri, pe câmp, vom trece apoi în locurile rezervate fazanilor, și vom termina cu căprioarele în pădure. Se înopțează de vreme în sezonul acesta. Vînătoarea se va îsprăvi la orele trei și jumătate; acei dintre D-voastră care nu 'm' vor face grăja de a rămâne în astă seară, pot fi în Paris la vremea mesei.

— Hotărît, tine să m' pornească, gândi Nointel care luă acea înștiințare pentru dênsul.

Programul fu primit cu entuziasm. Garzii deschiseră drumul și vînătorii o porniră în grupuri mici spre câmpia care începea la căteva sute de pași de rond point.

Nointel se aranjase în așa chip în căt să rămână în arie gardă, destul de departe de marchisă; el fu surprins vîzând pe Simancas vorbind cu dênsa și că ea nu refuza de a-l asculta, de și conborbirea nu tinuse de căt foarte puțin. Peste cinci minute ajunsere la marginea unei lungi câmpăi; guardul șef, după ce luă ordinele D-nei Barancos, începu a posta vînători.

Invitații mai distinși fură așezati, la cinci-zece de pași unul de altul, pe linia

prin „a fi convins”, precum vestea D. de Nion 1) D-lui Guizot, „de neființarea unul pretins uz în veci urmat în ce privește vizitele de etichetă”. Scurt, D. de Bourqueney „dezarma în mod clar și limpede” prin scrisoarea-i din 16 Iunie către Domnul țril Românești (ann. n. 1), cără declara „că reflecțarea raporturilor cu guvernul românesc nu era de mai 'nainte supusă la nici un fel de considerații”.

Lealitatea dictase E. S. ambasadorului această deslegare; dar cum cătă să nu pearză diplomația nimic din drepturile sale, D. de Bourqueney, îngrijit de a feri prestigiu guvernului său chiar de o umbră vătămoatoare, în acest pas îndărăt ce era silit să facă, pofti pe D. de Nion „să nu uite nimic pentru a smulge — înainte de a-și immima scrisorile de încredințare, — un demers de reparație și de parere de rău.” „Situație foarte 'ncurcătoare pentru mine” 2), observă cu multă dreptate D. consul, „find dată poziția neinvinsă de care se bucura Alteța Sa prin chiar scrisoarea baronului de Bourqueney”.

Din fericire că „pătrunse de târziu poziții sale”, Vodă puse cea mai deservită grăzie în înlesni sarcina nouului gerant al consulatului Franții. „Precum vezi, nu datorez nimic”, i zise, arătanțu-I scrisoarea E. S. ambasadorului; „dar voi face, ca să-ți probez curățenia simțimintelor mele, tot ce vel hotărî insuți, de nu trece peste hotarele putinții mele 3).“

Fu înțele că un simplu „demers de explicație” va fi făcut de D. secretar de Stat al afacerilor străine, singurul din miniștri al cărui, fiind că făcuse vizita cerută de obicei, se găsea personal neinteresat în cestiuine; și spre a da mai mult prea cestel concesiuni, care era un act de grațiozitate către guvernul regelui Ludovic-Filip, Alteța Sa scrise D-lui consul general o scrisoare pe care D. secretar de Stat fu poftit să i-o înmîne.

Vizita fu făcută, scrisoarea înminată, și în ziua de Duminică 28, se făcu la Palat prezintarea nouului gerant al consulatului Franții.

Cu această imprejurare, fostul școlar al scolilor Franții, doctorul în drept al facultății din Paris, desfășură o cochetărie specială spre a arăta legăturile care, — cu toate afirmările contrarie ale D-lui Billecoq, — „il alipeau de acea mare nație pe al căreia pămînt trăise zece ani, ca să tragă principii solide din focarul calduros al civilizației ei.”

Istoricind strălucă-ți primire, D. de Nion înseamnă, nu fară un simțimint legitim de mandrie, acest fapt că „în ceremonial, să-i intrecu cu mult regulile obișnuite, modul cum să-i făcă tratări predecesorii săi... și ca unul din colegii săi nu să pută opri de a observa că trebuie să se său la mal mult de patru spre-zece ani îndărăt, adică la primirea D-lui Timoni, agent al Austriei, pentru a-și reașanti un ceremonial atât de impunător.”

(Va urma)

CRONICA

Panamaus S-tul Spiridon din Iași (PARODIE)

Nu știi, zău, de când anume
A există în Iași un svon
Că de-un timp mereu se fură
Pe la S-tul Spiridon.
O fi svonul drept sau ba,
Totuși la Epitropie
Trebuie ceva să fie...

* *

1) D. de Nion către D. Guizot, scrisoarea din 12 Iunie 1846. (Arhivele Ministerului afacerilor străine Paris)

2) D. de Nion către D. Guizot, scrisoarea din 3 Iulie 1846. (Arhivele ministerului afacerilor străine, Paris).

3) D. de Nion către D. Guizot, scrisoarea din 3 Iulie 1846. (Arhivele ministerului afacerilor străine, Paris).

4) Ibidem,

care făcea față câmpiei; căi lății de-a lungul a două cărări laterale. Căpitänul era în numărul celor favorizați; avea pe marchisa în dreapta și pe distinsul spațiu-norul să stângă. Marchisa, dreapta nepăsătoare, cu pușca gata, cu ochiul pe cămpie. Ai fi jurat că nici odată n'a iubit alt de căt vînătoare.

In curând isbucniră strigătele pândă-

rilor și se vîzu ivindu-se în depărtare un sîreag lung de tărani, armăt cu bête și bătând tușisurile cu mare galăgie. Le puri turburi în liniaște somnului lor, începură a se imprăștia Bietele animale, amețeite de sgomot, venără să se arunce capătate în gura pușcilor care le așteptau de toate părțile. Loviturile plecau ca o ploaie de grindină scăpitoare, și în acest concert D-na de Barancos își făcea parte cu un deplin succes. Nu-i scăpa nici un iepure și dintr-o dată împușcat, din sbor doi puț de găinușă, care rătăcindu-se, siburaseră pe duspări capulu său.

— Ce sănge rece! își zicea căpitänul.

Inteleg acum de ce amenințările unui Simancas n'o pot intimida.

Primul act al piesei se jucașe. Pandurii adunăvă vînătorul, sub ochiul vigilent al unui gard.

Marchisa pofti pe mosafiri să urmeze în locurile sale de rezervă.

Aci, masacrul începu cu fasanii, și trăgăci așezăți într-o destul de largă impușcară timp de patru-zece de minute

dr. Lucaci este condamnat, precum se știe, încă la patru luni închisoare ordinată. Astfel din grăția guvernului unguresc, dr. Lucaci va trebui să stea un an și patru luni în societatea tuturor mizerabililor din țara ungurească.

Prin cercurile literare se manifestă un viu interes pentru conferința pe care o va ține D. B. P. Hajdeu în ședința de Vineri a Academiei. D. Hajdeu va vorbi în prezența Regelui și a principelui Ferdinand despre rolul și influența Academiei asupra dezvoltării literaturii noastre; va biciu cu o întreagă tolbă de ironii și sarcasme pe colegii săi și apoi va conchide la desființarea Academiei.

Am făcut să fiu prezentat tatălui ei, și ajunse într-un obișnuit al caselor.

In curind era ziua ei. Îmi dădu în gând să îi fac un dar, însă ce?

Tu nu știi golful Vaagen?

— Incă nu.

— Ei bine, e un golf prea frumos, după care prietenă mea era nebună, mai ales după un colțisor.

Îmi zisei: „Am să-i fac din colțisorul

asta o aquarelă frumusoasă: are să-i placă”.

Si iată-mă într-o bună dimineață portuit cu geamantanul meu de aquarelă.

Nu uitam de cat un lucru, dragă prietenă: apă. Să, tu șii că dacă ea îi oprită pentru căciușari, pentru aquareliști și a proape de neapărătă trebuință.

N'aveam apă! Pe legea mea, îmi zisei, am să-mi fac aquarele cu apă de mare; voi vedea ce efect are să facă.

Făci un efect minunat; o aquarelă pe care prietenul meu a dăruit mele care o atârnă înăuntru în odaia sa. Numai nu știi ce să intențiplă?

— Știi, dacă mi-i spune.

— Ei bine, s'a intențiplă ca marea de pe aquarelă mea, zugrăvită cu apă de mare, să influențeze de atracțiile lunei și susțină la revărsări.

Nimic nu era mai ciudat, sărmantul meu prieten, de cat să veză în tabloul meu, această mică mare crescend, crescend, crescend, acoperind stâncile, apoi scăzând, scăzând, scăzând, lăsându-le goale, treptat, treptat.

— Ah!

— Da... Intr-o noapte, era ca și azi, cea mai mare revărsare de mare din veacul acesta, și a cinci-spre-zecea de care o văd, (și nădăjduiesc că această frumoasă serie nu se va sfârși aşa de curând) să se săvârșă la 6 Noembrie trecut.

Ajutată de un vînt puternic de la S. V., marea se bătea de cheiurile portului Havre și se infunda în canalele zisului oraș, amestecându-se cu apele de acolo, pe care le aruncă prin pivnițile locuitorilor.

Dororii își frecau mâinile: „Bravo! bravo! își ziceau ei; o să dea D-zeu măcar niște friguri tifoide!”

Căci, mă veți crede? Canalele portului Havre vin sub nivelul mărei. Așa că, la cea mai mică mare crescend, crescend, crescend, acoperind stâncile, apoi scăzând, scăzând, lăsându-le goale, treptat, treptat.

Bielut prieten!

Axelsen plangea ca un vițel de mare.

— Și, stii, adăga el, e foarte adevărat ceea ce ți-am spus. Poți să întreb și pe Johanson.

Chiar în acea seară m'am întâlnit cu Johanson care mi-a spus că astă nu era de cat o brașovă.

E. V.

STIRI TELEGRAFICE

PARIS 14 Martie. — Oportuniști sunt foarte satisfăcuți de a alegeră de incercare pentru preșidenția Senatului. El consideră pe D. Chalemelle Lacour ca un deținut succesor al D-lui Ferry.

Acordând un mare număr de voturi D-lui Constanță, republicanii au voit să-l mărturisească simpatia lor, fără a face să fie imobil prin preșidenția Senatului. El vor să-i reserve energie pentru postul de ministru.

— D. B. P. Hajdeu

Societatea Malbisch-Neurim din Capitală pentru îmbrăcarea copiilor săraci fără deosebire de religiune, naționalitate și sex, a decis să îmbrace și să incalze comlecamente 70 de copii săraci, și îi invită în

Simancas, ostenit grozav, mergea cu pași mari spre capul coloanei și zicea

— Domnilor, am vorbit cu niște păduri și mi-am spus că sunt și porci sălbăti care le sărăcă în pădure, în care se va vîna și că deajudecă să se sărăcă o dusină de că

consecință pe toți cei lipsiți de mijloace, a trimis prin poșta petițiunile lor (pe hârtie simplă netimbrată) la adresa Societății: Fundația Sticlarilor No. 16, până la 1 Aprilie eradicând în petițiunea adresă exactă strada și No. casei, precum și numele copilului, căci după acest termen, nu se va mai primi nici o cerere.

Regimentele de infanterie din Capitală vor fi de aci înainte de două ori pe săptămână pe platoul Cotrocenilor spre a face exerciții de tir.

DIM STREINATATE

Toți delegații americană la conferința monetară din Bruxel și-au dat ieri demisiunea. Guvernul caută să numească alti. Președintele Cleveland vrea să însarcineze pe ministru american la Bruxel să reprezinte Statele-Unite la conferință.

Comitetul de organizare al serbării de 1 Mai din Paris a hotărât a scoate o gazetă al cărei titlu va fi *1 Mai* și la care vor colabora cel mai de frunte socialisti din Europa.

Gazeta va costa foarte mult și se va trage în mai multe sute de mii de exemplare.

Un vent puternic a pricinuit mari străciuni la Memphis și la Tennessee în America. Orasele Tunica și Cleveland din vala lui Mississipi au fost aproape în întregul lor distruse.

O furtună înspăimântătoare bântuște de Mercuri în Viscensin. Comunicațiunile Milianice sunt interrupte.

"New-York Herald" rapoartă că s-a produs un fenomen extraordinar în Columbia. Muntele Cruzloma, în vecinătatea orașului Popayan a crăpat și în același timp s'a și surpat, după ce s'a auzit niște sunete care au durat mai multe zile. Mari bucați de pămînt au fost aruncate în toate părțile, impiedecând cursul mai multor râuri. Două persoane și vreo sută de vite au perit.

File rupte din Album

Bântușata se face a fi iubită, ca și frumusețea, însă mult mai incet.

Ph Gerfaut.

Feriti și de aviditatea acelor care refuză ceea ce pare a le conveni.

D-na de Ruyseux.

Valul alungă valul. Renumele seamănă cu acele valuri care vin să se zdorească de o stâncă, pentru a se pierde în imensitatea a uitării.

Arsene Houssay.

Oamenii care nu dorm au și ei somnul lor: Nădejdea.

Alcuin.

Un ultim cuvânt

Amicii lui Dumas (tatăl), au format într-o comitet pentru a-i ridica o statuie.

Dumas, după multe discuții, consimte într-o zi Paul Feval îl întrebă cum ce să se scrie pe statuie, și îi zise:

— Avem planul, în față numele, pe părțile laterale nuvela și drama, dar pe apătrusa ce punem?

— Pe a patra... pe ea punem numele creditorilor mei, căci el merită să treacă la posteritate.

Desbaterile Parlamentare

CAMERA

Urmarea sedinței de la 13 Martie 1893

La ultimul capitol al bugetului interenor ia cuvântul:

D. C. C. Dobrescu-Prahova, arată destrăbălarea neauzită care există în administrație.

D. Lascăr Catargiu. Nu știu ce este D. Dobrescu, Dar vine cu neexactă. Ei sunt aci să fac lucruri serioase. De 50 ani de când munesc tărelii n-am călcăt nici odată legea. Nu vreau să sfîrșesc ca liberal. Voiesc să sfîrșesc cu cinste.

D. C. T. Grigorescu. Ca la 1876 (Aplause).

D. Lascăr Catargiu. Încă odată spun, n'am sporit funcționarii ci salariile lor. Din 108 subprefecti noui, 48 sunt licențiați.

D. C. C. Dobrescu. Dar din cel-l'alți căi ai titlurii?

D. Lascăr Catargiu. Ei să-i fac licențiați. El vin cu titlu de școală D-tale, democrați, ori ca mai este. Aceia sunt lieutananți și astăzi mai fi avut militari, dar colonelul de la reșebel n'a voit să le admite demisia.

D. Dobrescu citește ce a spus D. Carp în opoziție. Dar astăzi nu-i nimic. Multe spune cineva când e în opoziție. Rog să votați bugetul.

Disidenția se închide.

Bugetul se votează în total și se primește cu 69 bile albe contra 7 negre.

— Se dă citire apoi bugetului consiliului de ministrilor.

D. C. C. Dobrescu protestă contra cuvintelor D-lui L. Catargiu că nu voiește să termine cu liberali. Dar D-v. cum a terminat la 1876? Nimeni nu poate uita cuvintele bătrânlui senator Rosetti Tețcanu care, la 1876, a zis D-lui L. Catargiu: Acum nu vă rămâne de cat să vă retrageți într-un colț al tărelii spre a cuya la tot ceea ce ați facut de a provoca indignarea generală a tărelii.

Ar fi mai bine ca D. L. Catargiu să creeze asupra legilor ce le propune.

D. L. Catargiu cere cuvintul.
D. Jak Negruzi. Dar numai vorbi.
Voci: Inchiderea discuției.
D. L. Catargiu. Lăsați D-nilor, știu că eu vorbesc mult.

D. Dobrescu să citească ce am răspuns și eu la 1876 D-lui Rosetti Tețcanu. Mențin proiectele depuse în numele libertăților publice și în scopul de a pune o temelie solidă tutelor libertăților noastre.

Nu vreau eu să fie socialism și dătesc, să fie ce este.

D. C. C. Dobrescu observă că nu pentru învingerea socialismului propune D. prim-ministrul legile care le-a depus în Corpurile Legiuitoare, ci pentru a lovi liberalismul și democrația.

Bugetul consiliului de ministri se votăză în total și se primește cu 68 bile albe contra 16 negre.

D. Ulyse Boldrescu dă citire bugetului ministrului de rezboi.

D. C. C. Dobrescu-Prahova cere sprijinul lefăvilor la ofițerul de grad inferior. D. General I. Lahovary profită de o casă ocasiune pentru a spune ce se poate și ce nu în această materie. Proiectul de inițiativă parlamentară care a fost prezentat Camerelor aduce un sacrificiu de 2,400.000 lei și ministrul nu-l primește.

Solda ofițerilor noștri nu este aşa de mică cum se crede. Un ofițer are 200 lei pe lună. În Germania n'are de cat 105, în Austria 125, în Franța 180, în Italia 150 și în Rusia 177.

Pe de altă parte la noi se caută a se face toate usurările posibile ofițerilor. Oatorul numără dispozițiile deja luate și acela care se vor mai lua).

In 1863, ofițerul primea 65 lei, astăzi are 200 lei, progresia este deci considerabilă și probează solicitudinea tuturor guvernatorilor pentru dinșul.

Această proporție nu se găsește și în soldile gradelor superioare. În 1863 colonelul era plătit cu 740, astăzi are 800 — o augmentare de 60 lei.

Nevoea în care se află ofițerii noștri se datorăt usorinței cu care se însoară. În secese iesoară tineri și lucru natural, nu ajung 200 lei pentru întreținerea unei familiilor. Trebuie că ofițerii noștri să lucreze în vederea avansării și să devină o viață modestă până vor fi în stare să țină o familie.

Singura mărire de soldă admisibilă este aceea a soldel capitanilor, cari sunt astăzi plătiți cu 280 lei și după 6 ani de serviciu cu 300. S-ar putea rădica solda la 320 lei după 6 ani de serviciu, și 400 lei după 10 ani de serviciu. Aceasta și singurul lucru, care se poate face căci adeșa pentru mulți din ofițerii noștri gradul de căpitan este finitul carierei lor. Mai târziu s'ar putea admite pentru majori o gradare după 10 ani de serviciu, căci avansarea la gradul de locot.-colonel este foarte grea. O mare parte dintre majori n'au speranță să ajungă la acest grad.

D. I. Lecca face căte-o observație asupra fortificațiilor, puștelor, și a prafului fum.

D. General I. Lahovary face următoarele declarări: Fortificațiile pe linia Sighetului sunt complect ridicate și numai rămâne de cat nivelarea lor finală. În ce privește celelalte fortificații, planul general după care s'a facut lucrările a fost respectat. Primele forturi au fost construite pe baza unui plan aşa de vast că creditele n'ar fi ajuns. De altă parte cand forturile de la Chitila și Jilava au fost începute să se descoperă melinită, și a trebuit să se țină seamă de acest nou exponabil, astfel că planul a fost modificat și a trebuit să se facă lucrările de transformare.

In 1889 comitetul apărării, consultat de generalul Manu, a susținut necesitatea de a reduce primele tipuri de forturi. S'a adoptat un tip intermediar și devizurile au fost făcute în vederea acestor tipuri: chefulor se urcau la 70,000.000. Acela ce a dat loc la zgomețe prin ziare a fost măsura ministrului de a reduce oare-care lucrări de lux. Înălțarea Bucureștiului va fi terminată și dacă va mal trebui încă 5 sau 6 milioane. Cineva nu va refuza.

In ce privește arma adoptată — Manlicher — după experiențele făcute s'a adaptat acestei arme cu mici modificări.

In ce privește praful fără fum se vor face încă experiențe vara aceasta, căci s'a descoperit alte două prafuri, și la finele anului acestuia armata va avea puști Manlicher și praful fără fum. (Aplauze)

— Ședința se ridică la ora 4.

Sedința de la 15 Martie 1893

Președintia D-lui general G. Manu.

Presenti 100 deputați.

Se citește pentru a treia oară proiectul de modificarea regulamentului Camerei.

Măne se va lua în considerație.

— Se pune la vot cu bile bugetul ministerului de resboi și se primește cu 67 bile pentru și 7 contra.

— Se trage la bugetul casei de date și a castelor.

D. C. Ghica-Delanu dă citire raportului.

— Se ia în considerație fără discuție și se votează în total cu 67 bile pentru și 3 contra.

Același raportor dă citire bugetului ministerului de externe (1.652.000lei).

D. C. I. Stoicescu, critică comisiunea bugetară, care a sporit bugetul ministerului de externe ca și cele alte bugete. Este un fenomen aceste sporiri neconditionate, care la rândul lor sunt rezultatul solicitarilor pe largă comisuire.

Ar fi mai bine ca D. L. Catargiu să creeze asupra legilor ce le propune.

SENATUL

Sedința de la 15 Martie 1893

Se deschide sedința la ora 2 și jum. Președintia D-lui G. Gr. Cantacuzino. Presenti 67 senatori.

Se fac formalitățile obiceiuite.

D. Șidoreanu se plâng că pentru a două oară și nevoit să ceară dosarul procesului intentat antreprenorului clădirei ministerului domeniilor.

D. Lascăr Catargiu respunde că se va pună la dispoziție în curând o copie după acel dosar.

STIRI TEATRALE

O Călătorie în China

In sfîrșit, silințele și sacrificiile mari pe care le face D. G. Stefanescu, directorul societății lirice române, de atâtă timp, începătă înțelese de public, care caută să asigure de aci înainte succesul curgioiosului D-sale intreprinderi.

Sâmbătă și Duminică sala Dacia a fost trecută de o lume aleasă, care venise să asculte noua operă *O călătorie în China*, de același număr de 120 de minute.

Pe altă parte la moștenitorul lui Nicolae Iancu, care a înfăptuit o serie de spectacole deosebite, a venit înțelese de public, care a venit să cunoască succesorul curgioiosului D-sale intreprinderi.

Pe lângă el, în teatrul "O călătorie în China", a venit și o altă serie de spectacole deosebite, care au venit să cunoască succesorul curgioiosului D-sale intreprinderi.

În următoarele zile, în teatrul "O călătorie în China", a venit și o altă serie de spectacole deosebite, care au venit să cunoască succesorul curgioiosului D-sale intreprinderi.

În următoarele zile, în teatrul "O călătorie în China", a venit și o altă serie de spectacole deosebite, care au venit să cunoască succesorul curgioiosului D-sale intreprinderi.

În următoarele zile, în teatrul "O călătorie în China", a venit și o altă serie de spectacole deosebite, care au venit să cunoască succesorul curgioiosului D-sale intreprinderi.

În următoarele zile, în teatrul "O călătorie în China", a venit și o altă serie de spectacole deosebite, care au venit să cunoască succesorul curgioiosului D-sale intreprinderi.

În următoarele zile, în teatrul "O călătorie în China", a venit și o altă serie de spectacole deosebite, care au venit să cunoască succesorul curgioiosului D-sale intreprinderi.

În următoarele zile, în teatrul "O călătorie în China", a venit și o altă serie de spectacole deosebite, care au venit să cunoască succesorul curgioiosului D-sale intreprinderi.

În următoarele zile, în teatrul "O călătorie în China", a venit și o altă serie de spectacole deosebite, care au venit să cunoască succesorul curgioiosului D-sale intreprinderi.

În următoarele zile, în teatrul "O călătorie în China", a venit și o altă serie de spectacole deosebite, care au venit să cunoască succesorul curgioiosului D-sale intreprinderi.

În următoarele zile, în teatrul "O călătorie în China", a venit și o altă serie de spectacole deosebite, care au venit să cunoască succesorul curgioiosului D-sale intreprinderi.

În următoarele zile, în teatrul "O călătorie în China", a venit și o altă serie de spectacole deosebite, care au venit să cunoască succesorul curgioiosului D-sale intreprinderi.

În următoarele zile, în teatrul "O călătorie în China", a venit și o altă serie de spectacole deosebite, care au venit să cunoască succesorul curgioiosului D-sale intreprinderi.

În următoarele zile, în teatrul "O călătorie în China", a venit și o altă serie de spectacole deosebite, care au venit să cunoască succesorul curgioiosului D-sale intreprinderi.

În următoarele zile, în teatrul "O călătorie în China", a venit și o altă serie de spectacole deosebite, care au venit să cunoască succesorul cur

ROBERT SCHEFFER

MIZERIE REGALĂ

Partea întâia

I

El urcă scara de lemn, care legă sera de o mică soferie, teren neutră între apartamentele Regelui și Reginei. Treceând prin ea încetitor, se aplăcă la usa de alătură și puse ochiul la gaura cheei. După câteva minute se întoarce și anunță:

— D. Grigore Lara e cu Regele.

— Bravo, Nicolae! strigătoare, căci le plăcuse modul lui de a se informa. N'ai alte vesti să ne dai?

Nicolae se apropiă, își îndoi trupul lung și, cu glasul pe jumătate, ca și când ar fi avut de spus ceva foarte însemnat, spoptă:

— Da, telegrafistul mi-a spus chiar acuma, că vine mama Reginei.

Casa de Schimb „MERCURUL ROMÂN”

MICHAIL EL. NAHMIAS

București, Strada Smârdan, 15

In fața laterală a Banca Națională, parte despre Poșta, alături cu casa de bancă a d-lui Chr. I. Zerlendi

Gumpăr și vinde tot felul de efecte publice, bonuri, actiuni, lozuri permise române și straine, scontență cupoane și face orice schimb de bani și de monede.

Imprumuturi de bani nu depășește de efecte și înzură Cu un bilet (2 lei) se poate căștiga 1 lei 20,000. Cu mai multe bilete, 1 lei 50,000.

La casa noastră de schimb MERCURUL ROMÂN Michail El. Nahmias, București, strada Smârdan No. 15 s'a denousor vânzare biletele: Lotăriile Spitalului Elisabeta Doamna Caritățeană din Galați. (Onor Co-

mitat al acestor Lotării a bine voit a ne acorda excludentă înzinsă biletelor sale). Această Lotărie este autorizată de in-

țul Guvern și prezintă toate garanții de siguranță și de se-

riozitate incontestabile. Căștigul principal 1 lei 20,000.

Căștiguri secundare, 1 lei 30,000. — Căștigurile totale 1 lei 50,000. Tragerea se va efectua la 28 Aprilie 1893.

Un bilet se vinde cu 2 lei, 10 bilete 18 lei; 50 bi-

lete cu 80 lei. Comandele din provincie trebuie făcute cel puțin pentru 5 bilete și se efectuează imediat, trimîndu-se contra valoarea în timbre, mărci sau prin mandate postale.

Numele 5 lei pe an. — Ori cinci poarte cere un număr de probă din ziarul nostru finanțar, intitulat „Mercurul Român”

care publică cursul și liste de trageri la sorti ale tuturor bonurilor și lozurilor Române și straine și imediat se va tri-

mete gratis și francă în toată țara.

Abonamentul anual pentru toată țara costă numai 5 lei. El se plătește înainte în timbre, mărci sau mandale postale.

Dominul abonații participă gratuit la mai multe premii impor-

tante prevăzute în ziar. Apare de 2 ori pe lună. Tot-dată această ziar este un statutuar sincer și imparțial pentru orice

darăvuri de finanțe și comerț. A se adresa la casa de schimb

„Mercurul Român”, București, Strada Smârdan No. 15.

F. FREUND

CALEA
MOȘILOR
262
BUCHRESCI
Recomanda

LOCOMOBILE cu aparat de ars paie și ori ce combustibile. TREERATORI sistem nou cu călă în loc de valuri, atât locomobilele cat și Treeră-

toarele sunt cele mai bune și cele mai renumite din fabrica D-lor

Ransomes, Sims & Jefferies.

In sfârșit recomandă și fabrica sa de reparat mașini agricole, Mori simple și sistematice, Bat oase de porumb. Morișce, Grapă de fer și toate rezervele pentru Locomobile și Treerătoare.

COMPANIA AMERICANA
PRIMUL DEPOSIT de MASINE de CUȘUT
PATENT-SINGER PERFECTIONAT

Premiate la toate expozițiile cu primele medalii și diplome de onoare. — Repuțație Univer- sală ca neîntrecute în soliditate, lucrare și eleganță. — Peste 5 milioane bucăți sunt în întrebunțare.

Cel mai mare DEPOSIT al renumitelor velocipede de Siguranta

SPORT care sunt cele mai bune velocipede din lume! Construcție nein- trecută! Eleganță completă! Mers ușor! Cea mai mare soliditate!

Cereți catalogul nostru ilustrat pe 1892, pe care l trimitem gratis și franco. Singurul reprezentant

Bernhard D. Zisman

Băile Eforiei, — București, pe Bulevardul Elisabeta în vale

cărui trebue să se adreseze orice corespondență și valori.

Tabla de fer din Germania
Traverse de fer din Germania
Sine de drum de fer

Var Hidraulic din renumita fabrică

ERLER IN AZUGA

Var alb gras fără piatră și praf în tot-d'una în deposit la

S. A. Mayer & C. Cohen
Chiristigerie lângă Gara de Nord

Apoi se ridică mulțumit, pentru a judeca mai bine efectul produs de vorbele sale.

Sfinte D-zeule! strigătoare damele în cor. Printesa de Waldstett aici? Dar vom muri de urit!

Cele mai multe o cunoșteau, pentru că fusese ră la densa cu Regina; și zeflemeau casa ei tristă și mică, pe care ea o botezase castel; zgârcenia sa, gravitatea sa prefăcută; discursurile sale, care erau niște mustări; întrebările sale, care se înșirau ca un interrogatori; preceptele sale morale. Dacă o prindea pe densa să vorbească de morală? Ea, care avea un amant, pe contele de Bognitz și poate și alții? Si astă nu împedica pe Regina de a vorbi de coruptia mesiană.

D-na Alexandra Lomara, tot-d'una prudentă, nu zicea nimic; pe când D-na Lukia, foarte agitată, se zvîrcolea pe scaun: — Dar, ma chérre, pentru ce crezi D-ta că printesa de Waldstett! se deranjează ca să vie aici?

Nicolae fugise, înainte ca ele să prindă de veste. Foarte prețiose acesti Nicolae, care spune toate situațile cele mai proaspate; și de neprețuit talentul lui, arătat mai adineatori, de a se uita pe gaura cheei, ca să vadă cine e la Regele.

Cum se face seara că Grigore Lara și Regele?

Intrebă o fată, a cărei ochi mari, liniștită, semănătoare cu niște fluturi de catifea; niște tuleie foarte mărunte umbria buza sa superioară; perul său, tăiat scurt ca și al Reginei, tremura pe fruntea-i, și totă lumea știa, că pentru homen, mititica asta, Natalia Delianu, e favorita Reginei.

Grigore Lara la M. Sa? Cu un moment mai nainte pe toate, pe aceste dame atât de măndește, pe aceste nimeni nu se găndea la asta. Dar lucrul acesta e domnișoare atât de impertinent; rochiile lor de

foarte însemnat. Noul minister se constituise în dimineață aceleași zile și Grigore Lara, nu numai că nu facea parte dintr'insul, dar cel mai mare dușmanii ai săi îl compuneau și Regele, cu toate astea, și prima chiar în aceeași zi și vorbea mult cu dinsul?

Negrești, pentru că se temea de dinsul. Nu jurăse Lara în alte vremuri pe Regele în niște articole publicate într-o gazetă nemțescă? Nu declarase el într'un discurs faimos, că asasinarea Regei ar fi legală? Regele respătea tot-d'una bine pe cîr cea fi înjură; înbrățise, bun creștin în astă privință, pe cei cari lă pălmuiua. Si, de sigur, de pe acumă chiar se gădea cum ar face ca să intre în minister credinciosul său Grigore.

Pornită pe cărarea astă, conversația își urma cursul. Femei mărită sau fată mare, fiecare își avea opinia făcută asupra preferințelor Regelui, a supra politicei care trebuia urmată și fiecare o exprimă cu politeză, fără a se îngrijii, de altfel, dacă este său nu ascultată.

De o dată discuțiile încetară; se auzise zgometul bine cunoscut al deschiderii unei uși din capătul opus al apartamentelor; Regina venea.

Departă, în penumbra unei odă lungă, fără fe- restre, luminată de sus într-un chip nehotărât, se detasă albu-i profil; din napoia ei se vedea figura steașă a cameristei,

In aparență foarte atentă la ordinele ce i-a dată Regina, întoarsă cu față spre dinsa, camerista privea curioasă adunarea de femei, care, în picioare, aştepta venirea Reginei.

Un zîmbet ironic îl luneca pe buze; eal e cunoșteană și domnișoare atât de impertinent; rochiile lor de

mătase se frecaseră de mobilele modeste din odăță ei; măinele lor strînseseră cu afecțiune pe ale sale; guritele lor fermecătoare fi ceruseră de multe ori servicii prețioase.

Nu-i zicea: Vice-regina? Si această poreclă batocitoare nu era oare cea mai bună dovadă de puterea ei, de titlu său de nobletă; ea, declasată, temută, lingușita?

Si damele acestea simțeau privirea ei pătrunzătoare primindu-se de asupra lor, zgîriindu-le cu vîrful ei; vanitatea lor era jignită adinc, vîzându-se trecute în revistă de sluga aceasta, pe care ele o desprețuiau și toate simțără parcă o usurare, când portiera se lăsa și vedenia cea rea dispără de o dată.

Foarte dreaptă, cu măinele încrucisate pe spate, cu capul ridicat, cu buzele întredeschise descoperind niste dință ca mărgăritarele, Regina Magda înaintă spre grupul femeinii încovoiat cu respect dinaintea ei. Cu fruntea încrețită încă de gînduri negre, cu ochiul, atât de bland de obicei, aspru astăzi, astăzi venea ea cu pasul unei somnambule, zîmbind prin obicinuță, dar cu un zîmbet obosit.

Toate în astăzi? Foarte frumos! zise ea și glasul-i forță armonioasă, care, după tipetele discordante de adineatori, resuna mai suav în tăcere de acumă.

Graba pușă de deneșe pentru a veni astăzi o miră. Dar, aducându-și aminte de criza ministerială, ea înțelese motivele venirei lor. Ca tot-d'una, a tătăre de curiozitate, venea la densa; ca muștele la lapte. Venea să afle — cu foarte mare dibacie, zîză! — printreinsă [părere] Regelui, să sondeze înțețile sale, să-i zmulgă vr'o făgăduință.

Va urma.

Bursa din streinătate

Bursa din Viena

De la 13 Martie 1893.]

Napoleonul

Imperialul

Livră turcescă

Arg. C. Pap

Rubla

Anstalt

Impr. aust

aur

aur ung

argent aust

Schimb asupra Londrei

Parisul

Berlinul

Amsterdam

Belgrad

Italiel

Tendință

Bursa din Berlin

De la 13 Martie 1893.

Napoleonul

Renta R. aur 5%

C. F. R. aur 5%

Imprum. municipal București

Rubla

Schimb asupra Londrei

Parisul

Amsterdam

Viene

Belgiel

Italiel

Tendință

Bursa din Londra

De la 13 Martie 1893.

Noul com. englez

Banca română

Schimbul asupra Parisul

Berlin

Amsterdam

Tendință

Bursa Paris (Bulev.)

De la 1 Martie 1893.

Renta franc 3%

italiană

Banca otomană

Tendință

Bursa din Frankfurt

De la 13 Martie 1893

Renta R. aur 5%

40%

Tendință